

som landbrugsministeren har godkendt. Ministeren fastsætter betingelser for godkendelsen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden. Kommunalbestyrelsen ansætter en kontrollerende dyrlæge og eventuelt en eller flere tilsynsassistenten ved virksomheden. Dyrlægen skal godkendes af ministeren, der endvidere skal godkende lønningsvilkårene for dyrlægen og for de ved virksomheden ansatte tilsynsassistenten.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan af dem, for hvis regning slagting på det offentlige slagtehus finder sted, opkræve afgifter, hvis størrelse er fastsat med henblik på dækning af rimelige udgifter ved driften af det offentlige slagtehus.

§ 6. Såfremt der i en kommune ikke er oprettet et offentligt slagtehus, kan slagting alene til forbrug her i landet af det ved slagtingen fremkomne kød og slagteaffald foregå i private slagtehus, som veterinærdirektoratet har godkendt. Veterinærdirektoratet fastsætter betingelser for godkendelsen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden. Kontrollen udøves af en dyrlæge, som veterinærdirektoratet ansætter. Udgifterne ved kontrollen betales af vedkommende slagter efter takster, som landbrugsministeren fastsætter.

Stk. 2. Indehaveren af et privat slagtehus skal føre en slagteprotokol, der skal være autoriseret af veterinærdirektoratet. Protokollen skal til enhver tid være tilgængelig for eftersyn, som den kontrollerende dyrlæge og veterinærdirektoratet foretager. Protokollen skal opbevares i mindst 5 år, efter at den er udskrevet.

§ 7. På de i §§ 4-6 omhandlede virksomheder skal dyrene før og efter slagtingen undersøges af den hertil ansatte dyrlæge.

Stk. 2. Ved den af dyrlægen foretagne bedømmelse godkendes eller kasseres det ved slagtingen fremkomne kød og slagteaffald til menneskeføde. Kasseret kød og slagteaffald skal denatureres.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om undersøgelse, slagting, bedømmelse og denaturering.

§ 8. Dyr, hvis slagting må antages at give anledning til særligt forurening af slagte-

lokalet, skal efter den kontrollerende dyrlæges nærmere anvisning slagtes passende adskilt fra andet arbejde. I tilfælde, hvor veterinærdirektoratet finder det påkrævet, skal der indrettes et særligt lokale eller afslukke til slagting af sådanne dyr.

Stk. 2. Selvdøde dyr eller dele af selvdøde dyr samt huder må ikke indbringes i de i §§ 4-6 omhandlede virksomheder. Dyr, der er døde under transport til eller under ophold på de nævnte virksomheder, kan dog, såfremt den pågældende virksomhed råder over et opbevaringslokale for destruktionsvarer, indbringes i dette lokale med henblik på senere afhentning fra en destruktionsanstalt. Obduktion af sådanne dyr må ikke foregå på virksomheden, men skal foregå på en destruktionsanstalt.

§ 9. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om undersøgelse af slagtede svin for forekomst af trikiner og om mærkning af svinekroppe, der ved sådan undersøgelse er fundet fri for trikiner.

Kapitel 3.

Kødvareraktiviteter.

§ 10. Tilvirkning af kødvarer udelukkende af dansk oprindelse til udførsel her fra landet må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil. Ministeren fastsætter betingelser for autorisationen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden.

§ 11. Tilvirkning af kødvarer uden for detailhandelsleddet alene bestemt til forhandling her i landet må kun finde sted på virksomheder, som er godkendt i henhold til regler fastsat af landbrugsministeren, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden, samt på de i § 10 nævnte virksomheder.

Stk. 2. Tilvirkning af kødkonserves og kødekstrakt til forhandling må dog kun finde sted på de i § 10 nævnte virksomheder.

§ 12. Landbrugsministeren kan uanset bestemmelser i anden lovgivning om autorisation, godkendelse eller tilladelse give de i §§ 10 og 11, stk. 1, nævnte virksomheder tilladelse til som led i en produktion af spise-